

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS DOMBOG

HØJESTERETS DOM
afsagt tirsdag den 23. august 2011

Sag 42/2011
(1. afdeling)

Rigsadvokaten
mod

T₂
(advokat Jan Hollmén Olesen, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Odense den 21. april 2010, af Retten i Odense den 7. september 2010 og af Østre Landsrets 2. afdeling den 16. november 2010.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Asbjørn Jensen, Marianne Højgaard Pedersen, Vibeke Rønne, Jens Peter Christensen og Hanne Schmidt.

Påstande

Dommen er anket af tiltalte, T₂ med påstand om, at landsrettens dom ændres, således at det i medfør af straffelovens § 86 eller dennes analogi fastsættes, at der sker afkorting i den idømte frihedsstraf med den stedfundne varetægtsfængsling i medfør af udlændingelovens § 35, stk. 2.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Anbringender

T₂ har anført, at frihedsberøvelsen af ham i perioden fra den 1. maj 2009 til den 22. februar 2010 i medfør af udlændingelovens § 35, stk. 2, med henblik på hans udvisning af Danmark, som bestemt ved Østre Landsrets dom af 2. juli 2008, skal afkortes i den reststraf på fængsel i 246 dage, som indgik i straffastsættelsen ved Østre Landsrets dom af 16. november 2010.

Straffelovens § 86 medfører et obligatorisk fradrag i den fængselsstraf, der skal udstås, svarende til det antal påbegyndte døgn, den dømte har været frihedsberøvet før dommen. Bestemmelsen indeholder ikke en udtømmende opregning af de former for frihedsberøvelse, der giver grundlag for afkortning.

Han blev prøveløsladt efter afsoning af straffene idømt ved dommene af 17. december 2007, 17. april 2008 og 20. august 2008 med en reststraf på 246 dage, uden at han selv havde indgivet ansøgning om prøveløsladelse. Hvis han havde afsonet disse straffe på fuld tid, havde der ikke været nogen reststraf, og straffen i den nu foreliggende landsretsdom ville formentlig have udgjort 7-8 måneders fængsel. Konsekvensen af den påtvungne prøveløsladelse har således været, at han har været frihedsberøvet i lige så lang tid, som hvis der ikke var sket prøveløsladelse, og alligevel havde han stadig en reststraf efter prøveløsladelsen.

Frihedsberøvelse efter udlændingeloven er lige så indgribende som den, der sker i medfør af straffuldbyrdelsesloven og retsplejeloven. Konsekvensen bør derfor være, at varetægtsfængslingen i medfør af udlændingelovens § 35, stk. 2, fradrages i den reststraf på 246 dage, som landsretten lod indgå i dommen af 16. november 2010. Afkortning bør derfor ske med 246 dage svarende til reststraffen eller et af Højesteret fastsat kortere tidsrum, jf. herved også princippet i straffelovens § 82, nr. 12.

Anklagemyndigheden har anført, at der ikke skal ske afkortning i medfør af straffelovens § 86 eller dennes analogi som følge af fængslingen af tiltalte efter udlændingeloven i perioden fra den 1. maj 2009 til den 22. februar 2010.

Der er ingen konneksitet mellem fængslingen i medfør af udlændingelovens § 35, stk. 2, og den kriminalitet, som T 2 har begået. Straffelovens § 86 forudsætter, at der består en sammenhæng mellem varetægtsfængslingen og straffen, således at det forhold, der gav anledning til fængslingen, skal foreligge til pådømmelse ved den afgørelse, i hvilken afkortningen kommer på tale.

Afkortning efter straffelovens § 86 forudsætter endvidere, at varetægtsfængsling finder sted under en straffesag, hvilket ikke har været tilfældet, da varetægtsfængslingen efter udlændingelovens § 35, stk. 2, blev iværksat efter endelig dom.

Det må være en forudsætning for afkortning efter straffelovens § 86 eller dennes analogi, at der er tale om en frihedsberøvelse, der kan sammenlignes med varetægtsfængsling efter retsplejeloven. Dette er ikke tilfældet for varetægtsfængsling i medfør af udlændingelovens § 35, stk. 2, hvor formålet er fængsling af en asylansøger, der er udvist ved endelig dom, efter straffens udståelse for at sikre en effektiv fuldbyrdelse af bestemmelsen om udvisning.

Supplerende sagsfremstilling

Det er oplyst, at Flygtningenævnet den 16. december 2010 har stadfæstet en afgørelse truffet af Udlændingetjenesten den 23. februar 2010 om at meddele T₂ afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7. Det er ved afgørelsen meddelt T₂ at det påhviler ham at udrejse af landet, og at han kan udsendes tvangsmæssigt. Under henvisning til, at han ved tilbagevenden til Iran risikerer forfølgelse omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2, kan han ikke udsendes tvangsmæssigt til Iran eller til et land, hvor han ikke er beskyttet mod videresendelse til Iran. T₂ er herefter på såkaldt tålt ophold i Danmark.

Det er endvidere oplyst, at T₂ ved dom afsagt af Retten i Odense den 24. marts 2011 er idømt fængsel i 30 dage og en bøde på 10.000 kr. for tyveri efter straffelovens § 276 og overtrædelse af færdselsloven.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen drejer sig for Højesteret om, hvorvidt der i medfør af straffelovens § 86 eller dennes analogi kan ske afkortning i den straf på fængsel i 1 år og 4 måneder, som T₂ blev idømt ved Østre Landsrets dom af 16. november 2010, for en periode fra den 1. maj 2009 til den 22. februar 2010, hvor T₂ efter prøveløsladelse blev varetægtsfængslet i medfør af udlændingelovens § 35, stk. 2, med henblik på udsendelse af Danmark som følge af, at han var blevet udvist ved Østre Landsrets dom af 2. juli 2008. Varetægtsfængslingen havde ingen sammenhæng med de strafbare forhold, som T₂ efterfølgende begik, og som han er dømt for under denne sag.

Efter udlændingelovens § 35, stk. 2, kan en udlænding, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter lovens § 7 (ansøgning om asyl), og som er udvist ved endelig dom efter lovens §§ 22-24, varetægtsfængsles. Formålet hermed er at sikre en effektiv fuldbyrdelse af bestemmelsen om udvisning.

Ifølge straffelovens § 86, stk. 1, 1. pkt., skal der i tilfælde, hvor den dømte har været anholdt, varetægtsfængslet eller indlagt til mentalundersøgelse, i den idømte fængselsstraf afkortes et antal dage svarende til det antal påbegyndte døgn, frihedsberøvelsen eller indlæggelsen har været. Formålet hermed er ifølge forarbejderne at sikre, at sanktionen for en lovovertræder, som har været anholdt og fængslet, samlet set ikke bliver strengere end for den, som har været på fri fod under sagen.

Højesteret finder, at straffelovens § 86 efter sit indhold og formål alene giver hjemmel til at bestemme, at der skal ske afkortning i straffen for varetægtsfængsling, som er sket under sagen i forbindelse med den strafferetlige forfølgning. Der er ikke grundlag for at anvende denne bestemmelse analogt, allerede fordi varetægtsfængsling efter udlændingelovens § 35, stk. 2 – i modsætning til varetægtsfængsling efter udlændingelovens § 35, stk. 1 – ikke har karakter af et straffeprocessuelt indgreb. Det af Υ_2 anførte om, at prøveløsladelsen skete mod hans vilje, kan ikke føre til et andet resultat.

Højesteret tiltræder derfor, at landsretten har bestemt, at varetægtsfængslingen efter udlændingelovens § 35, stk. 2, ikke skal afkortes i den straf, som landsretten fastsatte for de pådømte lovovertrædelser.

Højesteret stadfæster herefter dommen.

Thi kendes for ret:

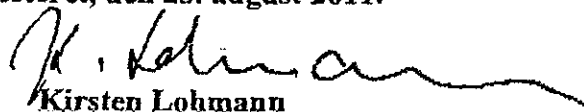
Landsrettens dom stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

--00000--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 23. august 2011.

Kirsten Lohmann

kontorfuldmægtig

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 16. november 2010 af Østre Landsrets 2. afdeling
(landsdommerne Anne Thalbitzer, Hedegaard Madsen og Alex Puggaard (kst.) med
domsmænd).

2. afd. a.s. nr. S-1351-10:

Anklagemyndigheden

mod

1) T₁

(advokat Anne-Birgitte Bjerre-Olsen, besk.)

2) T₂

(advokat Jan Hollmén Olesen, besk.)

og

2. afd. a.s. nr. S-2758-10:

Anklagemyndigheden

mod

T₂

(advokat Jan Hollmén Olesen, besk.)

Odense Rets dom af 21. april 2010, sagen S-1351-10, (6-1479/2010), er anket af de tiltalte
med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har for så vidt angår tiltalte T_1 nedlagt endelig påstand om stadfæstelse, og for så vidt angår tiltalte T_2 nedlagt påstand om domfældelse som for byretten.

Anklagemyndigheden har med landsrettens samtykke og med de tiltaltes indforståelse berigtiget anklageskriftet til rettelig at vedrøre afgivelse af forklaring for retten den 18. februar 2010.

Til samtidig pådømmelse i landsretten foreligger endvidere Odense Rets dom af 7. september 2010, sagen S-2758-10, (2-3102/2010), der er anket af tiltalte, T_2 med påstand om formildelse.

Anklagemyndigheden har for så vidt angår tiltalte T_2 vedrørende strafudmålingen nedlagt endelig påstand om, at der fastsættes en samlet fællesstraf for begge sager på fængsel i ikke under 1 år og 4 måneder.

Tiltalte T_2 har gjort gældende, at den i medfør af udlændingelovens § 35, stk. 2, iværksatte frihedsberøvelse med henblik på udsendelse skal modregnes reststraffen på 246 dage i forbindelse med prøveløsladelsen.

Anklagemyndigheden har protesteret herimod og har henvist til, at straffelovens § 86 ikke finder anvendelse i den foreliggende situation.

Tiltalte T_2 er af betydning for sagen tillige straffet ved Svendborg Rets dom af 20. august 2007 for overtrædelse af blandt andet straffelovens § 124, stk. 1, med fængsel i 60 dage.

Der er i landsretten vedrørende sag S-1351-10 afgivet supplerende forklaring af de tiltalte og vidnerne F , V_2 , V_6 og V_1 , der alle har forklaret i det væsentlige som i byretten. Endvidere er de i byretten af vidnerne V_3 , V_4 og V_7 og V_5 afgivne forklaringer dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte T₁ har supplerende forklaret blandt andet, at X₁ rigtige navn er . Han kender hverken X₂ , X₃ eller X₅ , men han ved, hvem de er. F. rigtige navn er .

Han gik ind i klasselokalet, fordi han ville låne en smøg af F. Læreren sagde, at de havde undervisning, og at de skulle komme tilbage. Han nåede slet ikke at snakke med F. De bankede ikke på døren, og de råbte heller ikke efter ham. Han var ikke med i en bande, og han har ikke været med i en gruppe af unge sammen med F. Han har talt med F, når de har været på skole, men han har ikke haft noget med ham at gøre i øvrigt. Han kender ikke noget til, at X₁ skulle have været i retten den 18. februar 2010. Han har intet hørt om det. Han er blevet smidt ud af skole, fordi han blev dømt i byretten. Han er også blevet smidt ud af sin lejlighed, fordi han ikke kunne betale huslejen. Han går nu på på linjen. Han bor på kostskole. Han får løn og har efter betaling af kost og logi ca. 3.500 kr. til rådighed hver 14. dag.

Tiltalte T₂ har supplerende forklaret blandt andet, at han havde en aftale på Skole den pågældende dag. Han blev sendt hen til skole af kommunen for at tale med en bestemt person. Det er ikke korrekt, hvad der står herom i politirapporten. Han har slet ikke afgivet forklaring til politiet den 25. februar 2010. Han var ikke i kontakt med medtiltalte, inden han kom på skole, men han skrev til ham, da han blev sendt hen på skolen. Han kender hverken X₅ , X₃ eller X₂ . Han ved, hvem X₁ er. Han sagde ikke noget ind i klasselokalet den 25. februar 2010. Han kender ikke noget til, at X₁ skulle have været i retten den 18. februar 2010. Han har intet hørt om det. Han kendte ikke F, og han spurgte ikke medtiltalte, hvorfor han skulle snakke med ham. Medtiltalte sagde blot, at han ville hilse på F.

Vidnet F har supplerende forklaret blandt andet, at han fra barndommen havde været med i en større vennekreds, der udviklede sig til en bande. X₁ , X₃ og X₂ var også med i gruppen. Senere gik de sammen med en anden gruppe, hvor de to tiltalte var med. De lavede kriminalitet sammen, og han kender de to tiltalte fra kriminalitet. Han trådte ud af gruppen, og han blev betragtet som en stikker, fordi han anmeldte overfaldet på ham. Tiltalte T₂ er gode venner med X₁ , X₃ og X₂. Tiltalte T₂ kender også X₅ . Tiltalte T₂ er voldelig, og han har slået vidnet tidligere. Vidnet er overbevist om, at de tiltalte opsøgte ham, fordi han skulle have tæsk. De tiltalte var aggressive og truende, og han blev

meget bange. Tiltalte T₁ har aldrig tidligere truet ham, og han blev derfor ikke umiddelbart bange, da han så tiltalte T₁. Han havde også talt med tiltalte T₁ nogle dage forinden, hvor der ikke var problemer. Han blev først bange, da han så tiltalte T₂. Han vidste, at tiltalte T₂ lige var kommet ud af fængslet. Han husker ikke i dag, hvad de tiltalte sagde til ham den pågældende dag. Han er stadig bange i dag. Han har en overfaldsalarm, fordi han og politiet mener, at flere fra gruppen er efter ham. Han får tilråb, når han går rundt i byen. Der bliver råbt "stikker" efter ham. Han går ikke længere rundt i gaderne, og han går ikke længere i byen. Han har haft det psykisk dårligt, siden han blev overfaldet af X₁, X₂, X₃ og X₅.

Vidnet V₂ har supplerende forklaret blandt andet, at han kendte tiltalte T₁ fra tidligere, men han kendte ikke tiltalte T₂. Han havde blot set tiltalte T₂ et par gange. Han har gået i klasse med X₁. Han kender ikke X₂, X₃ eller X₅, men han ved, hvem de er. Tiltalte T₁ adfærd var helt normal, da han kaldte på F, men da tiltalte T₂ kom, kunne man godt høre, at der var noget galt. Tonen var anderledes hård. Tonelejet var også højt og hårdt, da de bankede på døren. Han blev berørt af situationen. De tiltalte sagde ikke, hvad de ville tale med F om.

Vidnet V₆ har supplerende forklaret blandt andet, at de tiltaltes attitude og tonefald var truende. Eleverne blev meget bange.

Vidnet V₁ har supplerende forklaret blandt andet, at han ikke har så meget at gøre med de tiltalte længere. Han stod sammen med de tiltalte, da de bankede på døren og gik ind i klasselokalet. Han husker ikke så meget fra den pågældende dag.

Landsrettens afgørelse

Ad dommen af 21. april 2010 (S-1351-10):

Også efter bevisførelsen for landsretten findes de tiltalte af de grunde, der er anført i dommen, skyldig i overensstemmelse med det berigtigede anklageskrift. Ud over det byretten har henvist til, lægger landsretten endvidere til grund, at de tiltalte, efter at F havde afslået at ville tale med de tiltalte, såvel bankede på døren samt ruskede i håndtaget.

Ad dommen af 7. september 2010 (S-2758-10):

Dommen, der udelukkende angår tiltalte T_2 , foreligger samtidig til pådømmelse vedrørende strafudmålingen.

Straffen for tiltalte T_1 findes passende udmålt til 3 måneder af de i byretten anførte grunde. Landsretten stadfæster derfor dommen af 21. april 2010 for så vidt angår tiltalte T_1 .

Den for tiltalte T_2 forskyldte straf, der fastsættes efter de i dommen af 21. april 2010 og dommen af 7. september 2010 anførte bestemmelser, udmåles samlet til fængsel i 1 år og 4 måneder. Straffen fastsættes som en fællesstraf, der omfatter reststraffen på 246 dage i henhold til prøveløsladelsen den 1. maj 2009, jf. straffelovens § 40, stk. 1, jf. § 61, stk. 2. Landsretten har ved strafudmålingen lagt vægt på samme forhold som anført i de indankede domme.

Landsretten finder, at der ikke skal ske afkorting i den idømte frihedsstraf vedrørende tiltalte T_2 i efter straffelovens § 86 som følge af den i medfør af udlændingelovens § 35, stk. 2, skete frihedsberøvelse.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom af 21. april 2010 i sagen mod tiltalte T_1 stadfæstes.

Tiltalte T_2 straffes med en samlet fællesstraf af fængsel i 1 år og 4 måneder.

I øvrigt stadfæstes dommene vedrørende tiltalte T_2 , for så vidt disse er anket.

De tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten, herunder hver især den for dem beskikkede forsvarer.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 18. november 2010

Louise Moes

kontorfuldmægtig

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 7. september 2010 af retten i Odense, 2. afdeling

Anklagemyndigheden

mod

T₃

p.t. Arrest

og

T₂

p.t. Arrest

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 1. juli 2010 og tillægsanklageskrift er modtaget 27. juli 2010.

T₃ og T₂ er tiltalt for

1.

T₃

overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, jf. § 210, stk. 2, jf. stk. 3, ved den 9. november 2009 mellem kl. 15.00 og kl. 17.00 at have tvunget sin søster F₁, født den , der strittede imod, ind i varebil , der holdt parkeret ved bagsiden af et lager ved , hvorefter han på trods af hendes fysiske modstand og protester og uøer anvendelse af trusler, hvorunder han bl.a. udtalte: "Hvis du ikke gør som jeg siger, så slår jeg dig bevidstløs" trak hendes bukser ned, og mens F₁ forsøgte at kravle væk fra ham, tiltvang sig analt samleje med hende, idet han 3-4 gange førte sit lem ind i hendes anus, hvorefter han til sidst igen tiltvang sig analt samleje med hende, idet han lagde sig ind imod hende bagfra og stak sit lem op i hendes anus og foretog samlejebevægelser til sædafgang.

2.

T₃

overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 1, ved den 23. november 2009 mellem kl. 12.50 og kl. 12.55, som anholdt på politigård,

gade i , at være flygtet fra Politigården ved at springe ud ad et vindue.

3.

T₃

tyveri efter straffelovens § 276, til dels jf. § 21, ved mellem den 15. november 2009 kl. 21.30 og den 16. november 2009 kl. 14.10 at være brudt ind i personbil , der holdt parkeret på parkeringsplads ved , fra hvilken bil han stjal 3 stk. usb-stik og mønter til en samlet værdi af 2300 kr., ligesom han forsøgte at stjæle bilradioen, hvilket imidlertid mislykkedes, da han ikke kunne få bilradioen ud.

4.

T₃

tyveri efter straffelovens § 276 ved mellem den 15. november 2009 kl. 20.00 og den 16. november 2009 kl. 16.00 at være brudt ind i personbil , der stod parkeret på ud for , fra hvilken bil han stjal 2 stk. bilhøjtalere, 1 cd afspiller og 1 mobiltelefon til en samlet værdi af 3699 kr.

5.

T₃

tyveri efter straffelovens § 276 ved den 23. november 2009 mellem kl. 02.00 og kl. 03.20 at have stjålet bærbar pc, fladskærm, mobiltelefon, Nintendo spil og kontanter til en samlet værdi af 17544,50 kr. fra , hvor han brød ind.

6.

T₃

vold efter straffelovens § 244 ved den 3. maj 2010 ca. kl. 11.30 ud for , at have tildelt F₂ , der sad i sin bil, et knytnæveslag i ansigtet, idet tiltalte førte sin knyttede hånd ind igennem bilens siderude, så denne splintredes ind i bilen imod F₂ , der herved pådrog sig flere sår, hævelse og hudafskrabning i ansigtet.

7.

T₂

overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved den 5. juli 2010 mellem kl. 11.10 og 11.15 ved P-pladsen, af have truet politibetjent F₃ og politiassistent F₄ ved at have sagt, at de skulle passe på, da det var farligt for folk at være i uniform i , hvor polititjenestemændene var til stede i anledning

af, at de ønskede at afhøre tiltalte i anden verserende straffesag.

8.

T₂

overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved på samme tid og sted som i forhold 7 at have slået politibetjent F₃, der var i tjeneste, i brystet med sin højre albue samt sparket benene væk under ham, så han faldt ned på jorden.

9.

T₂

overtrædelse af straffelovens § 121 ved på samme tid og sted som i forhold 7 at have udtalt sig fornærmeligt mod politibetjent F₃, der var i tjeneste, idet han udtalte "idiot" og "hold kæft din idiot" eller lignende.

10.

T₂

overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 1, ved efter det i forhold 7 passerede at være flygtet fra anholdelsesstedet mod , hvor han dog på ny blev tilbageholdt.

11.

T₃

overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved den 5. juli 2010 mellem kl. 11.10 og 11.15 ud for i på trappen op til indgangen at have lavet saksespark mod politibetjent F₃, der var i tjeneste, dog uden at ramme, idet forurettede nåede at undvige sparket.

12.

T₃

overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 2 jf. § 21, ved på samme tid og sted som i forhold 11 at have forsøgt at befri T₂, som kort forinden var blevet anholdt af politiet for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, hvilket dog mislykkedes, idet politiet anvendte peberspray mod ham.

13.

T₂

overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved på samme tid og sted som i forhold 11, flere gange i forbindelse med anholdelsen at have forsøgt at nikke politibetjent F₃ en skalle, hvilket dog

mislykkedes, idet han undveg.

14.

T₂

overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, til dels jf. § 21, ved på samme tid og sted som i forhold 11 at have taget fat i politibetjen. F₃
skridt, samtidig med at han flere gange forsøgte at nikke forurettede en skalle, alt imens han havde fat i forurettedes testikler og klemte til.

15.

T₂

overtrædelse af bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, ved den 23. marts 2010 kl. 18.10 i fængslet i
at have været i besiddelse af 0,2 gram hash til eget brug.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte T₃ har nægtet sig skyldig i forhold 1, 3, 4, 6, 11 og 12 og har erkendt sig skyldig i forhold 2 og 5.

Tiltalte T₂ har nægtet sig skyldig i forhold 7-10 og 12-14 og har erkendt sig skyldig i forhold 15.

Sagens oplysninger

Forklaringer og dokumentation vedrørende forholdene 1-6 er ikke medtaget i denne dom.

Forhold 7-14

Tiltalte T₂ blev foreholdt sin forklaring i grundlovsforhøret den 6. juli 2010.

Tiltalte T₂ kunne vedstå sin forklaring i grundlovsforhøret den 6. juli 2010. Han har ikke sparket ud eller andet efter betjenten. Han fik at vide, at han havde 10 minutter til at aflevere sine bilnøgler til sin bror, men da hans bror nærmede sig, havde de pludselig ikke nogen aftale, og han skulle bare sætte sig ind i politibilen. Der skete ikke noget derude. Han syntes, det var uhøfligt at knipse ad folk. Han nægtede at sætte sig ind i politibilen. Der er nogle trapper ved indgangen, og han kom op af dem fra parkeringspladsen. Han husker ikke, om han kom helt op, men han kom vist et par meter op. Han har ikke noget at tilføje til sin forklaring.

Udspurgt af forsvareren forklarede T_2 at politiet gav ham lov til at give sine nøgler til storebroderen, men de blev sure, da hans bror kom til stede. Hans bror var 15-20 meter fra dem, og da han kom imod dem, sagde betjenten, at nu var det nok, og han tog fat i hans arm og ville have ham ind i politibilen. Han har ikke taget fat i skridtet på den ene betjent. Han valgte at løbe fra dem for at kaste bilnøglerne til sin bror, og da han derefter vendte sig om, fik han peberspray i ansigtet. Det var på grund af pebersprayen, at han faldt, fordi han ikke kunne se noget. Han mener ikke, han tidligere har haft uoverensstemmelser med denne betjent.

Tiltalte T_3 i blev sin forklaring i grundlovsforhøret den 6. juli 2010.

T_3 kunne vedstå sin forklaring i grundlovsforhøret. Tiltalte forklarede supplerende, at han var i lejligheden, da hans bror ringede. Han lå og sov, men løb ned til trappen. Da han så T_2 , stod han lige oppe ved trapperne. Han var ikke begyndt at gå ned ad trappen. Han så T_2 komme op ad trappen, og han stod en meter fra ham. T_2 kastede nøglerne til ham og forsøgte at få ham væk. Tiltalte havde set politibilen på parkeringspladsen. Den holdt bag hans bil. Der var en betjent ved siden af politibilen bil, men han så ikke, om der var flere betjente. Da T_2 kom op ad trappen, kom der en anden betjente efter T_2 . Der gik 5-10 sekunder. Han ved ikke, hvor langt bagefter T_2 betjenten var. Da betjenten kom, havde han fået nøglerne i hånden af T_2 , og T_2 bad han gå væk og ikke blande sig. Da betjenten kom op, trak han pebersprayen og sprøjtede dem begge i ansigtet. Han og T_2 talte sammen, da betjenten kom løbende, og T_2 råbte, at han nok skulle tage med frivilligt. T_2 taler altid, som om han er sur, men han mener ikke, han var ophidset. Man kunne godt tro, han var ophidset, hvis man ikke kendte ham. Han spurgte betjenten, hvad problemet var, men han trak pebersprayen mod tiltalte. Han røg ned på jorden med det samme. Han løb ikke hen imod betjenten. Han mener ikke, han kan have gjort noget, som betjenten har misforstået, såsom at sparke ud efter ham. Han har en skade i ryggen. Han vidste, at T_2 var eftersøgt. Han forsøgte ikke at skubbe T_2 væk.

Udspurgt af forsvareren forklarede tiltalte, at han ikke ved, hvorfor han fik peberspray. Betjentene gør lige, hvad de har lyst til, når de kommer i

De fik ikke noget varsel først. Bagefter sagde betjenten bare, at han var anholdt. Han havde sagt, hvad problemet var, men efter betjenten trak pebersprayen, talte han ikke med betjenten. Han har ikke slået ud efter betjenten eller sparket ham. Han var 2-3 meter fra betjenten, da han fik peberspray i ansigtet. Pebersprayen sprøjter 5-6 meter. Betjentene kender ham godt, og de tog alle hans ting. Der var et nøglebundt med bl.a. 2 bilnøgler i, som han ikke har fået tilbage. Forholdt bilag 7-7, hvoraf fremgår, at bl.a. bilnøgler, husnøgler mv. er udleveret til X , erklærede

T_2 , at det er hans nøgler. Forsvareren henlede opmærksomheden på

bilag 7-6.

Forhold 7-14

Politiassistent **F₄** har som vidne forklaret om forhold 7-14, at han den 5. juli 2010 var i . Han var sammen med

F₃ . De skulle have fat i en person, som de havde haft fat i 2 dage før. Det var **T₂** . De kom kørende i boligområdet ved

Om lørdagen havde de haft fat i ham, hvor han manglede et kørekort, og der var også noget om, hvem der ejede køretøjet. Den 5. juli kørte de ind i boligområdet, og de kunne se, at han stod ved den samme bil, som de havde stoppet ham i om lørdagen. Han løb fra stedet, da han så dem. Vidnet løb efter, og **T₂** stoppede efter 100 meter, og de stod og talte lidt, og bad ham komme hen til bilen. **T₂** var meget ophidset, og det hele kørte lidt op og ned. De kom ned til bilen, og han havde en telefonsamtale på arabisk, så vidnet kunne ikke forstå, hvad der blev sagt. Det virkede, som om der skulle komme flere til. De kom ingen vegne, og de bad ham følge med. Han vristede sig fri. Han ville aflevere nogle nøgler til én, men det havde ikke noget med det andet at gøre. Han havde fået lov til at aflevere nøglerne, men der kom ikke nogen. De fik ham ned til bilen, men han ville ikke med. Han blev højrosted og prøvede at tiltrække sig opmærksomhed. Han fik sig vristet fri, og han løb. Inden de kom tilbage til bilen, sagde han, at der kunne ske dem noget. Det var noget med, at de skulle passe på sig selv, og at det ikke var et sikkert sted at være. De havde fat i en arm hver, og han fik sig trukket fri, og hans kollega kom ned at ligge, idet han vristede sig fri. **T₂** parkerede ikke direkte mod dem. **T₂** tog flugten over parkeringsarealet. Han var bekendt med, at han var anholdt. **F₃** løb efter ham, og han løb bagefter igen, men undervejs tabte han nøglerne til deres patruljebil. Han løb videre, men tabte så sit bælte med pistolen, og han var nødt til at samle det op. De fortsatte frem. Parkeringsarealet ligger under beboelsen, og **F₃** og **T₂** løb op af trappen og lige da de kom op, løb de til venstre. Der kom en anden person fra højre. Der var en afstand på 10-15 meter. Da den næste person kom, var han på vej op af trappen. Han var 3 meter derfra. Personen, som kom fra højre, løb efter hans kollega og **T₂**. Det var **T₃**. Han kom op og rundt om hjørnet, og der skete flere ting fra højre side. Han kunne se, at der var blevet skudt peberspray i øjnene på begge to. De var meget højrostede. Han hev fat i **T₃** og gav ham håndjern på og forklarede ham, at der kom noget vand om lidt. Han skulle tilbage for at hjælpe **F₃**. **T₂** forsøgte stadig at komme fri, og andre blandede sig i det. Han så ikke, **T₃** sparke ud efter nogen. Da han kom op, var håndgemængdet allerede i gang. Han så ikke, at de fik peberspray. Garageanlægget skyggede for dem. Han gik hen for at hjælpe omkring **T₂**. Der var noget tumult, og han forsøgte at komme væk fra stedet. Det gik meget hurtigt, og **T₂** var rigtig tæt på **F₃** flere gange, og han forsøgte stadig at komme væk, efter han fik håndjern på. **T₃** forsøgte også at komme op og komme væk. De tilkaldte förstærkning og skulle ned i nærheden af bilen. Vidnet stod stadig med sit bælte i hånden. Han så **T₂** klemme om **F₃** testikler. **T₂** fik fat bagud og fik fat i skridtet på ham. **T₂** rykkede rundt på

krop og hoved hele tiden. Han blev ikke ramt. Han kunne se, at F_3 havde travlt med den anden men så ikke, at han blev slået.

Udspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at det så ud, som om han ville tilkalde hjælp. Det var måden, der blev talt på. Det er en fornemmelse, han har, fordi T_2 led ophidset. Da han kom op, kunne han se, de havde bedøvet dem med peberspray. Han gav håndjern på, fordi han stadig var en del af det og prøvede at presse sig imellem T_2 og hans kollega. Han var en del af håndgemængtet. Skuddet af peberet sad måske ikke rent, for han var stadig ophidset. Hos nogen fungerer peberspray ikke, fordi folk er for ophidsede. Han så, at F_3 forsøgte at vride sig, og T_2 forsøgte at komme fri. Han kunne se, hvor T_2 hænder var, og hvordan kollegaen spjættede.

Forhold 7-14

Politiassistent F_3 har som vidne forklaret, at han var i med en kollega. Kollegaen havde en færdselssag med T_2 . De fandt T_2 . Han sad bag rattet, da de kørte ind på parkeringspladsen, hvor T_2 stod ved bilen og løb i modsat retning. Hans kollega F_4 satte efter ham til fods, og de endte ved boldbanerne. De gik tilbage mod bilen, og F_4 og T_2 havde talt sammen, og der var lidt trusler. Det gik mest på, at de skulle passe, og at de ikke havde noget at gøre i som betjente. Da de kom til patruljebilen, kørte det op igen, og han syntes, at kollegaen gav "lang snor". T_2 vendte sig om og sagde "hvad glør du på din idiot". Det sagde han, at han ikke skulle sige, men T_2 sagde det igen, og F_4 tog fat i hans højre arm og oplyste ham om, at han var anholdt. T_2 trak sig fri og skubbede til ham, og han faldt til jorden. Han skubbede med en albue. T_2 lavede et udfald mod ham, hvor deres ben blev viklet sammen. T_2 havde været i telefonisk kontakt med nogen, som de ikke ved, hvem var. T_2 satte i løb, og han satte efter og kunne mærke, at F_4 var lige efter. T_2 løb op af trappen op til hans bror. Han blev råbt an flere gange, og han kunne se, at han kunne nå at få fat i T_2 ben. Vidnet så en anden komme til stede og derfor turde han ikke tage fat i ham. Han trak til venstre og ventede på, at F_4 kom. T_2 og T_3 kom mod ham. T_3 kom forrest. Han sprang frem med sit højre ben løftet, og vidnet trak sin peberspray. Han kom i fuldt firspring med benene mod hans hals. Det var et flyvespark. De ramte hinanden, idet han parerede, og han ramte ham på armene i stedet. T_2 kom med det samme, og han gav ham peberspray. Der var ½-1 meter mellem T_2 og T_3 . F_4 kom med sit bælte i hånden. T_2 og T_3 viklede lidt rundt pga. pebersprayen. F_4 tog sig af T_3 og lagde ham i håndjern og han fik lagt T_2 i håndjern. Han havde T_2 forside presset mod facaden, og han fik ham lagt i håndjern. T_2 var meget sur og prøvede at nikke skaller og sparkede ham på skinnedebenet og T_2 tog fat i hans testikler og klemte til. Han havde håndjern på ryggen, og vidnet fik skubbet hans hænder væk. F_4 havde taget T_3 med til bilen, og der kom 20-30 personer til, som stod og kikkede og filmede. Der kom også 4-5 andre patruljer til stede. Det var hans indtryk, at T_3 kom til for at hjælpe ham. T_3 havde "lyn i øjnene". Han

tror, det var ham, **T₂** havde talt med i telefonen.

Udspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at aftalen med nøglen må være lavet med hans kollega. Den var ikke lavet med ham. **T₂** sagde, han skulle op og aflevere nogle kort. Da vidnet blev kaldt idiot, anholdt de **T₂** fordi det var en tilspidset situation, og de havde sagt til ham, at han ville blive anholdt, hvis han ikke fulgte med. Han var meget truende. Flyvesparket skete ved, at vidnet kom op af trappen og derefter trak han til venstre, da han kunne se, at de var to imod ham. **T₃** kom løbende lige frem. **T₃** og **T₂** stod sammen og ventede på ham. De havde front imod ham. Det var et par meter fra trappen. Der var en plads, hvor trappen var. Det er et stort område, men det er to gange, som går sammen.

Tiltalte **T₂** er tidligere straffet

ved Odense rets dom af 21. december 2004 blandt andet for overtrædelse af straffelovens § 260, nr. 1, med betinget dom uden straffastsættelse samt til lægsbøde.

ved Odense rets dom af 11. juli 2005 for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, og § 121, med fællesstraf af fængsel i 60 dage, betinget med en prøvetid på 1 år på nærmere angivne vilkår.

ved Odense rets dom af 28. september 2006 blandt andet for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, § 121, § 123 og § 260, nr. 1, med fællesstraf af fængsel i 10 måneder.

ved Svendborg rets dom af 20. august 2007 for overtrædelse af straffelovens § 124, stkk. 1, og § 293 a, færdselslovens § 117 d, jf. § 56, stk. 1, og § 80, stk. 1, samt bekendtgørelse nr. 1067 af 11. november 2005 om registrering af køretøjer § 83, stk. 1, nr. 1, jf. § 57, stk. 1, med fængsel i 60 dage og bøde.

ved Odense rets dom af 17. december 2007 for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, og § 244, stk. 1, jf. § 247, med fængsel i 4 måneder.

ved Odense rets dom af 17. april 2008 blandt andet for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, med fængsel i 1 år 6 måneder. Prøveløsladt den 1. maj 2009 med 2 års prøvetid, reststraf 246 dage. Udvist af Danmark med indrejseforbud i 10 år.

Tiltalte **T₂** har under denne sag været frihedsberøvet fra den 5. juli 2010.

Tiltalte **T₂** har i medfør af udlændingelovens § 35, stk. 2 været varetægtsfængslet i perioden fra den 29. maj 2009 til den 22. februar 2010.

Retten's begrundelse og resultat

Straffen for tiltalte T_3 blev ved dom af 27. august 2010 fastsættes til fængsel i 3 år, jf. straffelovens § 216, stk. 1, jf. § 210, stk. 2, jf. stk. 3, § 124, stk. 1, § 285, stk. 1, jf. § 276, jf. til dels § 21, § 244 § 119, stk. 1 og § 124, stk. 2, jf. § 21.

Ad forhold 7:

Tiltalte T_2 har ved sin forklaring erkendt at have sagt som det er anført i forhold 7 eller lignende til vidnerne F_3 og F_4 . Sådanne udtalelser kan kun opfattes som en trussel mod de pågældende politiassistenter, der var i tjeneste. Tiltalte findes derfor skyldig.

Ad forhold 8:

Efter den forklaring, der er afgivet af vidnet F_3 er det godtgjort, at tiltalte T_2 har slået ham i brystet med en albue, således, at han faldt til jorden. Det er derimod ikke godtgjort at tiltalte sparkede benen væk under vidnet. I det beskrevne omfang findes tiltalte skyldig.

Ad forhold 9:

Efter tiltaltes T_2 's egen forklaring og efter den forklaring, der er afgivet af vidnet F_3 er det godtgjort, at tiltalte har kaldt vidnet, der er politiassistent og var i tjeneste for idiot, hvilket må opfattes som fornærmelig tiltale. Tiltalte findes derfor skyldig.

Ad forhold 10:

Efter de forklaringer, der er afgivet af vidnerne, politiassistenterne F_3 og F_4 , må det lægges til grund, at tiltalte T_2 løb fra stedet, da han så vidnerne, der var kommet for at tale med ham. Tiltalte blev indhentet og gjort bekendt med, at han var anholdt, hvorefter han på ny løb fra vidnerne, hvorefter han dog på ny blev tilbageholdt. Tiltalte findes derfor skyldig.

Ad forhold 11 og 12:

Efter de forklaringer, der er afgivet af vidnerne, politiassistenterne F_3 og F_4 , må det lægges til grund, at tiltalte T_3 kom løbende til for at hjælpe sin bror med at undvige politiet, og at han ved trappen op til indgangen til F_3 sparkede ud mod vidnet F_3 i højde med dennes hals, men at vidnet afværgede sparket mod hans hals eller hoved, men blev ramt på armen. Herefter findes tiltalte skyldig.

Ad forhold 13 og 14:

Efter de forklaringer, der er afgivet af vidnerne, politiassistenterne F_3 og F_4 , må det lægges til grund, at tiltalte T_2 efter at have fået peberspray, blev ilagt håndjern af vidnet F_3 op mod en mur med ansigtet mod muren. Tiltalte forsøgte herved at nikke vidnet F_3

en del skaller ved at slå sit hoved bagud mod vidnets hoved, samtidig greb tiltalte bagud og fik fat i vidnet **F₃** testikler og klemte til. Tiltalte findes derfor skyldig.

Ad forhold 15:

Tiltalte **T₂** har erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de i øvrigt foreliggende oplysninger. Tiltalte findes derfor skyldig.

Retten tager konfiskationspåstanden til følge som nedanfor anført, jf. straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1.

Straffen for tiltalte **T₂** fastsættes til fængsel i 10 måneder, jf. straffelovens § 119, stk. 1, jf. til dels § 21, § 121, § 124, stk. 1 og bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 2.

Straffen omfatter også reststraffen på 246 dage ved prøveløsladelsen den 1. maj 2009, jf. straffelovens § 40, stk. 1, jf. § 61, stk. 2.

Den i medfør af udlændingelovens § 35, stk. 2 skete frihedsberøvelse med henblik på udvisning findes ikke at medføre, at reststraffen i henhold til prøveløsladelsen den 1. maj 2009 er bortfaldet, jf. herved Østre Landsrets dom af 21. december 2001, som er gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen, side 695.

Thi kendes for ret:

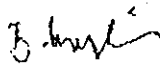
Tiltalte **T₂** skal straffes med fængsel i 10 måneder.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

B. Thorsen

Udskriftens rigtighed bekræftes.

RETTEN I ODENSE - 2.afdeling, den 8. september 2010

Benthe Kristensen
ktfm.

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 21. april 2010 i 6. afdeling

Rettens nr. 6-1479/2010

Politiets nr. 2300-70323-00010-10

Anklagemyndigheden

mod

T₁

og

T₂

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 25. marts 2010.

T₁ og T₂ er tiltalt for overtrædelse af

straffelovens § 123,

ved den 25. februar 2010 ca. kl. 10.25 på Skole,
 i forening at have opsøgt F i anledning af dennes afgiv-
 ne forklaring for retten den 18. maj 2009 i en sag om grov vold og friheds-
 berøvelse, idet de tiltalte uden retmæssigt ærinde indfandt sig i et klassevæ-
 relse, hvori der foregik undervisning, og hvor F som elev be-
 fandt sig, hvorefter de tiltalte straks - med truende kropssprog og stemmefø-
 ring og med anvendelse af hurtige, direkte og pegende bevægelser - udtalte:
 "Vi skal snakke med dig nu!" eller lignende, hvilket var egnet til at fremkal-
 de alvorlig frygt hos F for dennes liv, helbred eller velfærd.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

De tiltalte har nægtet sig skyldige.

Sagens oplysninger

Tiltalte, T₁, har forklaret, at han kender medtiltalte
 T₂. De er bekendte. F, som kaldes , er også en bekendt. F går
 også på : skole. Tiltalte har været nabo til X₁,

Tiltalte er lærling på . Skole. Han begyndte i august 2008. Den 25. februar 2010 var han på værkstedet på skolen. T₂ kom. Det var ikke aftalt på forhånd, at han skulle komme. T₂ havde talt om, at han skulle starte på skolen. Da T₂ kom ud på skolen, skrev han til tiltalte og bad tiltalte ringe ham op. De aftalte at mødes ved den lille kantine. Pausen var lige slut. Tiltalte og T₂ mødtes ved kantine. Tiltalte kender en del på skolen og hilste derfor på andre og snakkede også med et par stykker. Tiltalte og T₂ stod udenfor og røg en smøg. Der var kun dem. Tiltalte kunne gennem vinduet se F. De plejer at være sammen i pauserne. Tiltalte og T₂ gik hen til F klasseværelse. Tiltalte bankede på og spurgte efter F. Tiltalte spurgte F, om han ville med ud at ryge. Det ville han åbenbart ikke. Tiltalte spurgte kun én gang. Han havde ikke truende kropssprog eller truende stemme. Han pegede ikke på F. Tiltalte tror ikke, at T₂ kender F. T₂ sagde ikke noget inde i klasselokalet. Tiltalte var ikke truende. Han var rigtig glad. Læreren bad dem komme tilbage efter 10 minutter, idet de havde time.

De gik ud og røg og gik dernæst tilbage til klasselokalet. De bankede på og tog samtidig fat i håndtaget for at gå ind. Der var låst. Det undrede dem, og de gik derfra. De kaldte ikke på F. De stod lidt og snakkede på " ". Der kom to betjente. T₂ gik. Da tiltalte kom tilbage til værkstedet, kom der 4 betjente og anholdt ham.

Tiltalte kender ikke noget til, at F skulle have vidnet i retten den 18. maj 2009.

Efter tiltalte blev løsladt den 24. marts 2010, har han fortsat sin skolegang på . Skole.

Tiltalte, T₂ har forklaret, at han kender medtiltalte T₁. Tiltalte kender ikke F. Han kan godt have mødt ham, men ved ikke, hvem han er. X₁ siger ham ikke noget. Alle, der hedder bliver kaldt X₁. Navnene X₂ og X₃ siger ikke tiltalte noget.

Tiltalte blev løsladt den 23. februar 2010. Han ville starte på en frisk og finde et arbejde. Han snakkede med nogen fra kommunen, som sagde, at han skulle tage ud til . Skole. Tiltalte fik aftalt et møde den 25. februar 2010. Han viste godt, at T₁ gik på skolen. Tiltalte talte ikke med T₁ før de mødtes på skolen. Tiltalte gik igennem skolen og havnede ved kantine. Han satte sig ved et bord. Han skrev til T₁ og bad ham ringe sig op. Lige pludselig kom T₁. De hilste på hinanden. De talte ikke med nogen inde i kantine. De gik udenfor for at ryge. Der kom vist et par stykker, som kendte T₁, da de stod og røg. Tiltalte havde set den ene før, men ved ikke, hvad han hedder. De stod nok udenfor i 5 minutter. De talte blandt andet om, at tiltalte lige var kommet ud af fængslet. De talte ikke om personer. T₁ fik øje på en person, som han gerne ville snakke med. Tiltalte gik au-

tomatisk med T₁. En eller to af de andre gik vist med dem. T₁ gik hen til et klasselokale tæt på og bankede stille og roligt på døren. De åbnede døren. T₁ stod forrest, og tiltalte stod et par skridt fra T₁. Tiltalte, som stod bag T₁, kunne ikke se, om T₁ havde hænderne oppe. T₁ sagde, at han skulle snakke med en eller anden. Det kan godt passe, at det var noget med, at han sagde til én, om vedkommende skulle med ud og have en smøg. Tiltalte så ikke, hvem T₁ sagde det til. Det blev ikke sagt truende. Tiltalte hørte, at der blev råbt: "Kom tilbage om 5 minutter, så er timen færdig". Tiltalte var glad. Han sagde ikke noget. Der var ikke noget i tiltaltes og T₁ opførsel, der kunne misforstås.

Tiltalte skulle til samtale kl. 11, og tiden var ved at nærme sig. Han valgte dog at gå med T₁. De gik stille og roligt ad gangen tilbage til klasselokalet. Han tror kun, de var de to, men husker det ikke helt. Døren var låst. Tiltalte gik hen og kiggede ind ad et lille vindue for at se, om der var nogen i lokalet. Han kunne se, at der sad 5-6 personer inde i lokalet. Tiltalte har aldrig set F og ved derfor ikke, om han var til stede. De sagde ikke noget. Tiltalte sagde farvel til T₁ og gik ned ad gangen og ud til sin bil. Forinden talte han hurtigt med inspektøren om, at han nok skulle tage 10. klasse i stedet for Skole. Dernæst kørte tiltalte videre til møde med kommunen. Da tiltalte kom hjem, ringede politiet til ham. De bad ham komme forbi, hvilket han gjorde. Han vidste ikke, hvad det drejede sig om. Han fik at vide, at han var anholdt.

Tiltalte kender ikke noget til, at F skulle have vidnet i retten den 18. maj 2009. Han kender intet til sagen. Den 18. maj 2009 sad tiltalte i Fængsel.

F har som vidne forklaret, at han bliver kaldt . Han er lige blevet færdig med grundforløbet som på skole.

Vidnet har været med i en gruppe her i .om udviklede sig til en bande. De har lavet alt muligt. T₁ og T₂ var med i gruppen. Nogle fra gruppen kom ind og sadde. Efter kort tid blev vidnet beskyldt for at have stjålet 2 kg skunk fra gruppen. Vidnet benægtede. Han blev overfaldet og gennemtæsket af X₁, X₂ og X₃. Det var meget voldsomt.

X₄ som hjælper ham, sagde, at vidnet skulle melde det, hvilket han gjorde. X₁, X₂ og X₃ er blevet dømt for overfaldet. Dernæst blev vidnet betragtet som en stikker. Der er altid nye, der hopper med på vognen. Vidnet blev på et tidspunkt efter nytår kontaktet ved en kirkegård af nogen, som tog fat i ham. Den ene kendte han. Der var flere, der holdt øje med ham. Han regnede med, at han skulle dø. Vidnet har meldt det til politiet. Han har efter episoden fået en overfaldsalarm. Han får nu psykologhjælp.

Vidnet har talt med T₁ flere gange. T₁ spurgte, hvor X₁ og X₂ var. Vidnet var godt klar over, at T₁ kendte hele historien, men vidnet snakkede udenom.

Vidnet ved, at X_1 og T_2 er barndomsvenner og bor i samme blok. Vidnet har ikke haft kontakt med T_2 , mens T_2 sad i Fængsel.

Den 25. februar 2010 var vidnet i skole. De havde fremlæggelse. Lige pludselig blev døren åbnet. Vidnet husker ikke, om der blev banket på forinden. T_1 kiggede direkte på vidnet og sagde: "F. Jeg skal snakke med dig". Inden vidnet nåede at svare, så han T_2 komme ind bag om T_1 og kigge på vidnet. Først da vidnet så T_2 , blev han bange. T_2 sagde: "Kom her over". Det blev sagt kommanderende og med høj stemme. Det var aggressivt og truende. T_1 pegede på vidnet. T_2 var efter vidnets opfattelse hovedmanden. Vidnet sagde: "Nej. Jeg vil ikke snakke". De blev ved med at ville snakke med vidnet. Deres kropssprog var "oppustet". Der var ikke tale om, at det var for sjov. Vidnet "stenede". Hele klassen blev bange. Klasselæreren, V_7 spurgte vidnet, om han ville snakke med dem, og vidnet svarede nej. Hun gik hen mod døren, så de tiltalte ikke kunne snakke med vidnet. Vidnet trykkede på sin overfaldsalarm. Så snart de tiltalte var ude, blev døren låst. På et tidspunkt kom de tiltalte tilbage og prøvede at åbne døren. De bankede på det runde vindue i døren og sagde: "F. Jeg skal snakke med dig". De rystede i døren. Vidnet så skiftevis 3 ansigter, der kiggede ind. Første gang var det T_1 , anden gang T_2 og 3. gang så han ikke, hvem det var. Vidnet hørte hele tiden, at der blev kaldt på ham. En anden lærer, V_6 sagde til dem, at vidnet ikke var der. Vidnet blev i klasselokalet. De tiltalte stod nok 5 minutter ved døren, men det kan godt være kortere. Der kom en betjent, som blev lukket ind af læreren. Vidnet blev afhørt af politiet. Efter vidnets opfattelse blev hele klassen psykisk ramt af episoden.

Vidnet slog en stol i stykker i frustration. Det var lige før, politiet kom, og efter de tiltalte havde forladt stedet. Det meste af klassen havde også forladt lokalet. Han gjorde det, fordi han ikke kunne få kontakt til politiet.

Vidnet har nu læreplads. Han hører fra folk, der kommer i hashklubberne, at der stadig er nogen, der vil slå ham.

Den 26. februar 2010 dukkede en af de tiltaltes brødre op på skolen og ville tale med vidnet.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, forhold 1, bilag 5, side 2 nederst, forklarede vidnet, at han sagde til politiet, hvordan han havde det.

Tiltalte har nogen gange stået og røget sammen med T_1 . Før det tidspunkt har T_1 ikke truet vidnet.

V_1 har som vidne forklaret, at han går på Skole. Vidnet kender begge de tiltalte fra barndommen. Han kender også F fra barndommen. De går ikke i klasse sammen.

Den 25. februar 2010 havde vidnet pause og var i kantinen sammen med en somalier. De tiltalte kom og hilste på vidnet. ~~T₂ spurgte efter F's klasse.~~ T₂ sagde, at han var på skolen, fordi han skulle snakke med F. Vidnet viste dem klassen. Hans kammerat gik med. Begge de tiltaltes fremtoning var normal. Da de kom over til F's klasse, bankede T₁ på og åbnede døren. De tiltalte gik ind, og T₁ sagde rettet til læreren "Kan jeg ikke lige snakke med F". Vidnet kunne ikke se, om T₁ pegede mod F. Læreren bad dem vente to minutter. De ventede udenfor døren. Efter ca. et minut bankede de igen på døren og åbnede den. T₂ sagde: "Må jeg godt snakke med F nu". Læreren svarede, at F ikke gad snakke med dem. De spurgte begge på en normal måde, som unge mennesker taler på. Det lød ikke aggressivt eller truende. Vidnet ventede udenfor klassen et par meter derfra. De gik alle 4 fra stedet.

Vidnet og V₂ har snakket om sagen efter den 25. februar 2010.

V₃ har som vidne forklaret, at han gik på Skole den 25. februar 2010. Han sad i kantinen sammen med V₁, V₄ og V₅. Vidnet kender de tiltalte, men han har ikke set T₂ de sidste 5 år. Vidnet kender ikke F. De tiltalte kom forbi kantinen og hilste på vidnet og de andre. ~~Da de tiltalte snakkede med V₁ om, at de skulle snakke med en dreng.~~ Der blev nævnt et navn, men det husker vidnet ikke. Han stod ikke lige ved siden af dem og ved ikke, om de talte arabisk. Nogen gange grinte de tiltalte, og andre gange råbte de, så det er svært at vurdere deres humør. V₁ viste de tiltalte hen til en klasse. Vidnet købte noget mad. Han kunne se hen til klasselokalet. Han så en dame komme ud, men kunne ikke høre, om der blev sagt noget.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, bilag 13 side 2, bekræftede vidnet at have forklaret som anført. De talte enten dansk eller arabisk, idet det var et sprog, som vidnet forstår. Han gættede bare, da han sagde til politiet, at de talte arabisk. Han husker ikke, at han skulle have hørt navnet F.

Vidnet har ikke talt med nogen om sagen og er ikke blevet kontaktet af nogen.

V₄ har som vidne forklaret, at han har gået på Skole. Den 25. februar 2010 sad vidnet i kantinen sammen med V₁ og V₃.

Der kom nogen hen og snakkede med V₁. De talte ikke dansk, og vidnet ved derfor ikke, hvad der blev sagt. Vidnet kender ingen af de tiltalte og kan ikke sige, om det var dem, der snakkede med V₁. Der blev snakket højlydt, uden at der var tale om uvenskab. Vidnet gik på et tidspunkt tilbage til sin klasse. Han tror, at V₁ gik sammen med dem, der var kommet hen til ham.

V₂ af har som vidne forklaret, at han er elev på Skole. Han går på linien i samme klasse som F. Den 25. februar 2010 var vidnet i klasselokalet. De havde fremlæggelse. De havde to lærere. Døren åbnede lige pludselig. Han husker ikke, om der blev banket på forinden. T₁ kom ind. Vidnet kunne ikke se andre. T₁ sagde stille og roligt henvendt til F: "F. Må jeg lige snakke med dig". Læreren sagde, at de havde undervisning, og at de måtte gå, samt at de kunne snakke i pausen. Bagefter kom T₂ og sagde: "F kom ud", mens han gjorde tegn til F om at komme ud. Det blev sagt lidt højt og lidt truende. Vidnet vidste ikke, hvad der var galt. Han kunne se, at F blev stille og bange. De tiltalte blev stående i døråbningen, indtil læreren, der er uddannet sikkerhedsvagt, spurgte F, om han ville snakke med de tiltalte. Læreren bad de tiltalte forlade stedet. Døren blev låst. De var ca. 10 til stede i klassen. Senere så vidnet T₂ gennem ruden i døren. T₂ bankede på og sagde, at han skulle tale med F. Vidnet så ikke andre. Læreren sagde, at F ikke var der. Hele klassen var bange. T₂ blev ved med at banke på døren og sige: "F kom ud". Der var tale om en hård banken, og det blev sagt på en bestemt truende måde. Lige pludselig var der ikke mere banken, og politiet kom. Vidnet tror, at de tiltalte var gået på det tidspunkt. Vidnet husker ikke, om F smadrede en stol.

Vidnet er blevet kaldt stikker hjemme i sit miljø i Han bliver også spurgt: "Hvorfor har du sagt sådan". Vidnet er pakistaner, men forstår arabisk.

Vidnet har én gang ringet til F. De talte ikke om, hvad der skete den 25. februar 2010. Hele klassen var rystede og har haft psykologhjælp to gange. Lærerne deltog også. F var med den ene gang.

F har fortalt i klassen, at han har været i et dårligt miljø og er kommet ud af det. Det var ca. ½ time før, at de tiltalte kom. Vidnet tror, at han var blevet bange, selv om han ikke havde kendt F historie, på grund af den truende adfærd. Det ændrede karakter, da T₂ kom ind. På det tidspunkt var T₁ der ikke. Vidnet har tit hygget sig med T₁ og F.

V₆ har som vidne forklaret, at hun er lærer på Skole. Den 25. februar 2010 var sat af til elevernes fremlæggelse omkring fremtid, fortid og uddannelse. Det foregik stille og roligt. Der var god stemning i klassen. Udover vidnet var der yderligere en lærer, V₇.

Da en pige skulle til at fremlægge, blev døren åbnet brat, uden at der blev banket på. En person stak hovedet ind og sagde: "Er F herinde". Den pågældende kiggede rundt i klassen og sagde rettet mod F "Jeg skal lige tale med dig". Tilfældet var højt og aggressivt. Vidnet ved ikke, hvem det var, der sagde det, men det var ham, der var bredest og kraftigst bygget af de to. Den pågældende var iført en meget blå hættetrøje. Hun husker ikke hans hår. Han var frembrusende. I baggrunden stod der en mere spinkelt bygget per-

son. Den pågældende forholdt sig meget passiv. V₇ reagerede hurtigt og sagde: "Vi har undervisning. Du må vente til pausen". De tiltalte var ialt tre gange i klassen. Første gang virkede de frustrerede. Personen i den blå trøje sagde, at han skulle til et møde senere. De gik igen, men kom tilbage efter 30 sekunder. Vidnet var irriteret og rejste sig op. Hun gik over til døren og sagde, at de forstyrrede og bad dem gå. Det var den mest spinkle, der kom først ind anden gang. Der blev igen spurgt efter F. Den ene sagde også, at han skulle til en vejledningssamtale. Hun kunne se på de tiltalte, at de ikke skulle ud og ryge, men at de skulle tale med F. De var meget truende i deres adfærd. V₇ spurgte hurtigt F, om han ville snakke med dem, hvilket han ikke ville. Vidnet kunne se frygten i F's øjne og kunne se, at han var ved at gå i panik. Han lignede jaget vildt. V₇ fik de tiltalte væk, og døren blev låst. Nogle af eleverne bad om tilladelse til at gå ud og ryge, og vidnet sagde, at det kunne de ikke. F ringede og sagde: "De er her efter mig. I skal komme. De står udenfor nu". Han trykkede også et par gange på sin overfaldsalarm. Hun bad F tage det roligt og sagde, at V₇ var udenfor, og at hun nok skulle få styr på det. Vidnet kunne gennem vinduet se, at en anden kollega gik forbi. Hun åbnede døren og spurgte, om de havde fået fat i de mennesker. Læreren kiggede undrende. Vidnet låste igen døren. Hun åbnede for at se efter V₇. Hun så de tiltalte komme gående i højt tempo mod klasselokalet. Vidnet blev igen bange og låste døren. De tiltalte kom hen til døren og kiggede ind samt ruskede i døren. De sagde, at de skulle tale med F. Vidnet råbte: "Han er her ikke. I kan godt gå". F kiggede frem, og de råbte: "Han er jo der". Vidnet sagde igen, at de skulle gå og ringede samtidig. Da de så, at hun ringede, gik de tiltalte. Kort efter kom politiet.

I frustration smadrede F en stol.

Vidnet opfatter F som en meget sandfærdig person.

Vidnet er ikke direkte blevet kontaktet vedrørende sagen, men der er blevet ringet til skolen og spurgt til hendes navn på skolen. Der er blevet sagt, at "hvis vi kommer igen skal klasselæreren sætte sig ned og være passiv".

Foreholdt beskrivelsen af A og B forklarede vidnet, at A var den første, der kom ind i klasselokalet. B havde lidt skægstubbe. Da hun blev afhørt af politiet, huskede hun 100 % sikkert, hvad der foregik.

V₇ har som vidne forklaret, at hun er lærer på Skole. Den 25. februar var hun i klasselokalet sammen med en kollega. Eleverne havde fremlæggelse. Der blev banket på døren, og den blev lukket op. T₁ kom ind. Han pegede på en elev, mens han sagde: "Vi skal snakke med dig". Han sagde også navnet, men det kendte vidnet ikke, idet eleven har et fødselsnavn og et andet kaldenavn. Tonefaldet var ok. Der blev ikke reageret, da hendes kollega sagde til T₁, at de havde undervisning. Vidnet rejste sig og sagde: "Kan du ikke forstå dansk". Hun lukkede dernæst døren i i hovedet på T₁. Hun så ikke, om der stod andre på gangen. Hun lå-

ste ikke døren. De tiltalte kom igen. De bankede ikke på, men lukkede døren op, og T₁ sagde, mens han pegede mod F: "Du skal komme ud nu". Der blev peget flere gange også gennem ruden i døren. T₂ sagde noget på et sprog, som vidnet ikke forstår. Der gik maksimalt to minutter mellem de to gange. T₁ er virkede ikke truende. Der bredte sig en angstbølge gennem klassen, og pigerne blev bange. Næste gang døren blev lukket op, stod T₂ så de kunne se ham. Der blev sagt: "Vi skal snakke med dig". Det var mest T₁, der sagde noget. Der blev også sagt noget på et sprog, som vidnet ikke forstår. Vidnet spurgte F, om han ville snakke med dem. F svarede, at det ville han ikke, og V₂ sagde: "Han tør ikke". Vidnet smækkede igen døren i og bad V₆ låse. F tog samtidig en overfaldsalarm frem. Vidnet vidste ikke, at han havde en sådan. Vidnet gik udenfor. Hun talte med de tiltalte. De ville ikke sige, hvad de ville med F. T₁ fortalte, at han gik på linien. Vidnet bad ham fise af. Hun diskuterede kraftigt med T₂ som sagde, at han skulle til samtale hos en vejleder. Han blev højroset og truende. I kantinen stod der to andre, som hun også bad forsvinde. Hun havde indtryk af, at de var backup for de tiltalte. De reagerede dog begge og gik. Vidnet fik fat i skolens tekniske serviceleder og ringede også til politiet. Hun gik tilbage til T₂ og spurgte, hvorfor han var der endnu. Hun trak sit vagtkort frem, men det var tiltalte ligeglad med. Til sidst forlod de tiltalte stedet.

Da politiet var kommet, bad de vidnet komme med. I afdelingen mødte de T₁. Den ene betjent sagde til T₂: "Hvorfor går du ikke, når en vagt beder dig om det". Den pågældende svarede, at han var ligeglad. T₁ blev anholdt i afdelingen.

Morgenen efter blev vidnet kontaktet af en kollega, der var blevet ringet om morgenen af en bekendt fra Bandidos. Denne havde sagt, at man skulle holde kæft. Vidnet ønsker ikke at oplyse kollegaens navn.

Den følgende mandag kom en person, som sagde, at han var T₂'s storebror. Den pågældende var sammen med en elev fra afdelingen. T₂ storebror spurgte efter F. Han fortalte, at han ikke ville true, men ville høre hvorfor T₂ var blevet varetægtsfængslet. Der er blevet spurgt efter navnet V₆ på skolen. F kontaktperson ringede til politiet.

V₅ har som vidne forklaret, at han nu er færdig på Skole. Den 25. februar 2010 sad han i kantinen sammen med V₄, V₁ og V₃. T₂ kom hen til deres bord. Vidnet så ikke noget til T₁. T₂ ~~blev siddende med den person, der havde stukket hans kammerat. Side 8/11~~ ~~klarede sig på en god måde uden ballade. Det var F, der var besejret, som T₂~~ ~~blev smækket ned. Vidnet husker ikke, om T₂ sagde, hvilken kammerat der var tale om. Vidnets første indtryk var, at T₂ var lidt sur og irriteret over, at hans kammerat var inde at sidde. Han var "smart" og sur i replikkerne. Vidnet kender ikke til sagen, men kan godt forstå, at T₂ var sur. Det var dog vidnets opfattelse, at T₂ ville slutte fred. Kropssprog kan op-~~

fattes forkert.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, forhold 1, bilag 15, side 2 øverst, bekræftede vidnet at have forklaret som anført. Da han blev afhørt af politiet, huskede han sagen bedre. I dag er han sikker på, at T₂ ville slutte fred, ellers ville T₂ have sagt, at han ville slå pågældende. Han husker nu navnet X₁.

Vidnet er ikke blevet kontaktet af nogen og har ikke talt med nogen om sagen.

Tiltalte T₂ er af betydning for sagen straffet:

- ved denne rets dom af 21. december 2004 blandt andet for overtrædelse af straffelovens § 260, nr. 1, med betinget dom uden straffastsættelse samt tillægsbøde,
- ved denne rets dom af 11. juli 2005 for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, og § 121, med fællesstraf af fængsel i 60 dage. Betinget mod en prøvetid på 1 år på nærmere angivne vilkår,
- ved denne rets dom af 28. september 2006 blandt andet for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, § 121, § 123 og § 260, nr. 1, med fællesstraf af fængsel i 10 måneder,
- ved denne rets dom af 17. december 2007 for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, og § 244, stk. 1, jf. § 247, med fængsel i 4 måneder,
- ved denne rets dom af 17. april 2008 blandt andet for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, med fængsel i 1 år 6 måneder. Prøveløsladt den 1. maj 2009 mod 2 års prøvetid. Reststraf 246 dage. Udvist af Danmark med indrejseforbud i 10 år.

Tiltalte T₁ er af betydning for sagen straffet:

- ved denne rets dom af 21. december 2006 blandt andet for røveri med en ungdomssanktion,
- ved denne rets dom af 6. juni 2008 for tyveri med fængsel i 30 dage. Betinget mod en prøvetid på 1 år.

Tiltalte T₁ har om sine personlige forhold forklaret, at han startede på skole i august 2008. Han har afsluttet grundforløbet og er i lære på skolen. Han vil være . Tiltalte har fået egen lejlighed, men spiser ofte hos sine forældre.

Tiltalte T_2 har om sine personlige forhold forklaret, at han blev løsladt den 23. februar 2010. Han bor i og har meddeleligt. Han har søgt politisk asyl.

Tiltalte T_1 har under denne sag været frihedsberøvet fra den 25. februar til den 24. marts 2010.

Tiltalte T_2 har under denne sag været frihedsberøvet fra den 25. februar 2010.

Rettens begrundelse og afgørelse

De tiltalte har begge forklaret, at de mødtes på Skole efter forinden at have været i telefonisk kontakt.

Efter forklaringerne af V_1 , V_3 og V_5 opsøgte de tiltalte de 3 vidner for at få oplyst og udpeget F opholdssted.

De tiltalte gik sammen til klasseværelset. Efter forklaringerne fra F , V_2 , V_6 og V_7 var de begge i døråbningen til klassen og kontaktede F , idet de angav at ville tale med ham. På baggrund af forklaringerne fra vidnerne F , V_2 , V_6 og V_7 der alle befandt sig i klasselokalet, fremsattes forespørgslen på grund af tonefald, kropssprog og fagter på en måde, som de tiltalte må have forstået var egnet til, at forurettede følte sig truet. Da formålet med henvendelsen var, at forurettede tidligere havde afgivet forklaring i en sag mod T_2 ven, kaldet X_1 , jf. forklaringen fra V_5 , findes de tiltalte skyldige som anført.

Straffen fastsættes for T_1 , vedkommende til fængsel i 3 måneder, jf. straffelovens § 123.

Straffen fastsættes for tiltalte T_2 vedkommende som en fællesstraf omfattende reststraffen på 246 dage til fængsel i 1 år, jf. straffelovens § 123, jf. straffelovens § 40, stk. 1, jf. § 61, stk. 2.

Der er ved straffastsættelsen lagt vægt på kriminalitetens art, at den er begået af flere i forening, at kriminaliteten har haft en vis grad af planlægning, at begge de tiltalte tidligere er dømt for personfarlig kriminalitet, samt at kriminaliteten har udspring i bandemiljøet. Efter kriminalitetens art findes straffen ikke at kunne gøres betinget.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T_1 skal straffes med fængsel i 3 måneder.

Tiltalte T₂ skal straffes med en fællesstraf af fængsel i 1 år.

De tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Jørgen Bjerkesmoen Petersen
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETTEN LØDENSE - 6.afdeling, den 28. april 2010

Gitte Andersen
kontorfuldmægtig